

Časopis žiakov Cirkevnej základnej školy sv. Margity v Púchove

MARGITKA

Školský rok 2012/2013

Nový školský rok

2012/2013

Sme svedkami, že keď sa niečo nové začína, vyslovujú sa rôzne prania. Preto by som i ja rád na začiatku nového školského roka vyslovil niekoľko prání.

Keby som vám chlapci a dievčatá položil otázku: „Tešíte sa do školy?“ Odpovede by boli rôzne.

Inak by odpovedali prváčikovia, ktorí sa iste tešia a ktorých zvlášť vítam. Staršie deti a úplne tie najstaršie to prežívajú zase inak.

Ba našli by sa možno aj takí, ktorí by odpovedali tak úprimne: „Aj by som sa tešil, keby som mal také nadanie, takých rodičov, také možnosti ako majú druhí...“

Nebojte sa a tešte sa, to je moje prvé pranie.

Preto sme v kostole, aby sme si prosili navzájom o silu jeden pre druhého. Pozrite sa, každý má šancu. Sv. Ján Vianey nemal nadanie, ťažko sa mu učilo, ale usilovnosťou a zbožnosťou prekonal všetko a dnes ho pozná celý kresťanský svet. A tých, ktorí pri ňom vynikali, dnes nikto nepozná.

Otvárajte sa chlapci a dievčatá pre skutočnú silu a pomoc cez duchovné prostriedky, akými sú pre nás častá sv. omša, sv. prijímanie, pravidelná modlitba, poklona pred Sviatosťou oltárnou...

A možno i učitelia si dnes povzdychnú: „Tešili by sme sa, keby žiaci boli slušnejší, lepší, usilovnejší...“

Prajem vám, drahé pani učiteľky a učitelia, práve takých žiakov. Keď nebudú takí a nepôjde to podľa vašich predstáv, používajte tie isté spomínané prostriedky, jednoducho premodlite každého žiaka a každý jeho problém.

Ďalej, prajem všetkým správne chápanie, v čom je podstata cirkevnej školy. Často to spomínam. Predmety sú tie isté, ako i na iných školách. Ale predsa je o jeden viac, dokonca i pre učiteľov, pre nás všetkých. Ten predmet sa volá - život, presnejšie dobrý život.

Tým nehovorím, že na iných školách nemôžu byť dobrí žiaci, charakterní ľudia, a preto poviem ešte presnejšie - dobrý kresťanský život...

A tak je naozaj možné, mať radosť chodiť do školy, mať pocit, že každý má šancu.

Ak pochopíte, a to je ďalšie moje pranie, že máme tvoriť jednu rodinu. A to je tiež možné. Môžeme to pochopiť i na príbehu, ktorý som čítal v týchto dňoch. Veľmi ma oslovil, bol by som rád, keby aj vás oslovil...

Teodor bol jednoduchý chlapec, ktorý nikoho neupútal svojím výzorom, správaním.

V poslednom čase nerád chodil do školy. Na ničom mu nezáležalo. Učitelia nemali z neho radosť, často od nich dostával päťky a poznámky. Do školy nastúpila nová pani učiteľka, ktorá sa mu stala triednou. I ona ho spočiatku nemala moc v láske. Avšak povedala si: „Som predsa veriaca osoba. Mojou úlohou je pomôcť mu.“

Začala sa viac o neho zaujímať. Zisťovala spätne informácie o ňom. Ostala prekvapená, keď o ňom čítala: „Ted, by mohol byť nadaným žiakom, ale jeho pomery v rodine sú ťažké.“ Neskôr zasa: „Ted by mohol byť lepším, ale jeho matka je vážne chorá. Nemá mu kto pomáhať.“ Najviac ju oslovil ďalší zápis: „Zomrela mu matka a otec sa nezaujíma o jeho prospech.“ Vtedy si povedala: „Ja sa musím stať jeho druhou matkou.“ Ted si všimol jej lásku a pozornosť, ktorú si veľmi vážil a opätovoľ. Postupne sa menil a stal sa z neho jeden z najlepších žiakov. Prišli Vianoce, deti priniesli zabalené darčeky.

Ted priniesol svoj darček v starom ošúchanom papieri. Deti sa mu smiali. Pani učiteľka však rozbalila jeho darček ako prvý. Našla v ňom starú fľaštičku parfému, ktorý ostal po jeho mame. Hneď sa ním navoňala. Potom prišiel Ted za ňou a s dojatím jej povedal: „Voniajte ako moja mama. Som šťastný, že sa vám môj darček páčil.“ V ten deň sa stal z neho nový človek. Keď skončil základnú školu, pani učiteľka o ňom nič nepočula. O niekoľko rokov dostala pohľadnicu s krátkou správou:

„Pani učiteľka chcem, aby ste prvá vedeli, že som, ako druhý, najlepšie ukončil štúdium na strednej škole.“

O niekoľko rokov znova dostala správu: „Dnes som sa stal lekárom. Bol som vyhodnotený ako najlepší študent. Chcem, aby ste to vedeli prvá. O mesiac sa budem ženiť. Prial by som si, aby ste sedeli na prvom mieste, kde by sedela moja mama, keby žila.“ Vidíme, čo dokáže hodnota lásky. Keby bola pani učiteľka všetko riešila len hnevom a poznámkami a keby bol Ted pokračoval len v znechutení a nezaujíme, dnes by možno z neho bol nejaký úbohý človek.

Obojstranná láska zmenila úplne životy oboch. Ted sa stal nadaným lekárom a najmä hodnotným človekom a pani učiteľka šťastnou ženou, ktorá mu k tomu veľmi pomohla.

Prajem vám všetkým obojstrannú lásku. Jedine takáto láska dáva zmysel cirkevnej škole.

Nech dobrý Boh žehná vás, žehná nás, i tento školský rok. Nech Božia Matka a sv. Margita sú nám naďalej veľkou pomocou.

Mons. Michal Keblúšek

Slávnostné otvorenie školského roka

Dňa 03.09. 2012 sme slávnostne otvorili nový školský rok 2012/2013. Učiteľia, žiaci, rodičia a čestní hostia prosili Ducha Svätého o jeho pomoc a požehnanie počas svätej omše, ktorú celebroval Mons. Michal Keblúšek a ktorý sa prihovoral všetkým prítomným povzbudzujúcimi slovami k vzájomnej láske a budovaniu rodiny.

Po skončení svätej omše slávnosť pokračovala vystúpením Katky Pantokovej z 9.A na akordeóne, víťazke medzinárodnej súťaže akordeonistov a vystúpením Romanky Stankovej z 8. A, viacnásobnej víťazke recitačných súťaží, interpretáciou prózy. Potom sa prítomným prihovorila pani riaditeľka, ktorá srdečne privítala rozprázdňovaných žiakov a čestných hostí, ktorí poctili slávnosť svojou prítomnosťou - pani inšpektorku Mgr. Annu Petříkovú z Krajskej školskej inšpekcie v Trenčíne, zástupcov rodičovskej rady a Rady školy, pani Lenku Daškovú, pána Ing. Františka Bašu a MUDr. Bašová. Žiaci boli najviac zvedaví na štyroch nových učiteľov potešili sa, že sú medzi nimi aj dvaja ďalší muži - učiteľia, Mgr. Vladimír Gjabel, ktorý učí fyziku a matematiku a Ing. Ján Lukáč, ktorý učí informatiku. Prváčikov bude vyučovať Mgr. Katarína Cigániková.

Najviac ale boli zvedaví na americkú lektorku - Patience DeMasi, ktorá k nám prišla zo Spojených štátov amerických, zo štátu New Hampshire, v rámci Projektu modernizácia vzdelávania. Jej meno Patience - znamená trpezlivosť. Najskôr vyštudovala filozofiu, anglickú literatúru a neskôr teológiu rodiny vo Washingtone, DC. Pracovala ako asistentka profesora na univerzite a posledné dva roky bola učiteľkou anglického jazyka pre cudzincov z celej Európy na pobočke americkej univerzity v Rakúsku. Pod jej vedením sa žiaci našej školy majú možnosť naučiť správnej anglickej výslovnosti a konverzácii.

Po predstavení nových učiteľov, pani riaditeľka venovala pozornosť najmenším prváčikom, ktorých je spolu 23 a zároveň pozdravila aj žiakov, ktorí k nám prestúpili zo základných škôl v Púchove.

Spoločenstvo učiteľov CZŠ sv. Margity

Duchovné cvičenia učiteľov CZŠ sv. Margity

„Božie slovo treba nielen čítať, ale treba sa nad ním aj zamýšľať a prenášať ho do života.“

Toto sú slová, ktorými začal naše duchovné cvičenia v tomto školskom roku vdp. Mons. Michal Keblušek, dekan farnosti. Naše duchovné cvičenia začali práve v deň, keď Svätý Otec Benedikt XVI. vyhlásil „Rok viery“, teda 11. októbra 2012. Tešili sme sa z toho, veď „kde je viera tam je nádej.“ Pravá viera - to je vlastne láska k blížnemu a viera musí prenikať aj do života.

Uvedomujeme si vlastne, že sme vo všetkom závislí od Pána Boha? Keď nám je dobre, myslíme si, že Boha nepotrebujeme. Ale akonáhle sa nám prestane dariť, zrazu hľadáme východisko z ťažkej situácie v Božom chráme. Pán Boh je jediný, ktorý nás nikdy nesklame. Život s Bohom je oveľa krajší.

Prostredníctvom Margitky sa chceme poďakovať vdp. Mons. Michalovi Keblušekovi za jeho hodnotné prednášky, ktoré spájal s poučnými príbehmi zo života svätcov a dopĺňal melodickými nábožnými piesňami. Večery sme trávili sledovaním dvoj-dielneho filmu s náboženskou tematikou a následnou besedou o danom filme. Svoje modlitby počas duchovných cvičení sme obetovali aj za našich žiakov a ich rodiny.

Duchovné cvičenia - to sú dni, ktoré nám pomáhajú premeniť nasledujúce dni tak, aby boli čo najhodnotnejšie. Všetci si uvedomujeme, že potrebujeme Pána Boha, potrebujeme sa s ním stretnúť v tichosti. On je inšpiráciou pravého zmyslu života.

Spoločenstvo zamestnancov CZŠ sv. Margity

Učiteľka angličtiny spoza “Veľkej mláky” v našej škole

Patience DeMasi. To je meno mladej ženy učiteľky, ktorá od 1. augusta tohto roku žije v Púchove, vzdialenom niekoľko stoviek kilometrov od svojej vlasti - Ameriky. Všetci moji známi, ktorí ju spoznali, nadšene tvrdia, aké je to milé a podarené žienu. Vždy, keď sa s Patience stretneme, má pre nás úprimný úsmev a dobré slovo. Jej prístup k žiakom a povinnostiam prekonal všetky naše očakávania. Stala sa našou výbornou kolegyňou, svedomitou učiteľkou a veľa zo svojho voľného času venuje potrebám školy. Žiaci ju milujú pre jej priateľský prístup k nim a zaujímavý spôsob vysvetľovania. Vyštudovala anglický jazyk, filozofiu a teológiu. Pravidelne ju vidíme na svätých omšiach, nielen v nedeľu. Rozprávame sa spolu o všeličom, o jej vlasti, rodine, súrodencoch, zvyklostiach, samozrejme po anglicky. Vie trpezlivo a zaujímavo hovoriť so žiakmi, ale aj s ľuďmi, ktorí majú záujem zlepšiť si svoje vedomosti v anglickom jazyku. Veď preto je vlastne tu, v CZŠ sv. Margity v Púchove, aby naučila žiakov rozprávať krásnym a zároveň užitočným svetovým jazykom. Po jednej debate s Patience, ktorá pochádza z malého mestečka Munsonville v štáte New Hampshire, neďaleko New Yorku, sme sa rozhodli urobiť s ňou rozhovor a ten teraz prinášame pre čitateľov Margitky.

Prečo ste sa rozhodli pre prácu učiteľky v našej škole?

Dozvedela som sa, že v rámci projektu sestra Alexandra, PaedLic. Ing. Ľubica Mišíková, PhD., riaditeľka školy, hľadá na Univerzite v USA, ktorá má pobočku pre svojich študentov z USA, ako aj pre európskych študentov v Rakúsku, lektorku, ktorej rodný jazyk je angličtina. Prišla som sa pozrieť do tejto školy, kde ma srdečne privítala sestra Alexandra, riaditeľka školy, Mons. Michal Keblušek, dekan farnosti, ako aj učiteľky anglického jazyka - pani Chromeková a pani Bríšová. Všetci na mňa urobili veľmi dobrý dojem. Zdá sa, akoby ma sám Pán Boh poslal do tohto tichého, pokojného mesta, kde sme spolu s manželom začali spoločný život.

Čo si myslíte, majú žiaci záujem o angličtinu?

Podľa môjho dojmu sa žiaci na hodiny angličtiny tešia a sú spokojní, že sa môžu tento jazyk učiť. Snažím sa naučiť ich komunikovať v anglickom jazyku. Začínam vždy od jednoduchých vecí, aby to žiaci zvládli.

Aké sú Vaše záľuby?

Vždy som rada trávila svoj voľný čas s rodinou, hraním rôznych hier a jednoducho rozprávaním. Veľmi rada čítam všetky druhy kníh, no najviac ma zaujímajú knihy z oblasti histórie. Veľmi rada spoznávam kultúru krajín celého sveta. V televízii zo športov rada sledujem soccer a americký futbal. Ja rada hrám soccer a frisbee.

Aký bol Váš obľúbený predmet v škole?

Veľmi ma zaujímala literatúra, dejepis a teológia.

Čo ste študovali v USA?

Anglickú literatúru, filozofiu a neskôr aj teológiu.

Čo si myslíte o slovenských ľuďoch?

Keď som prišla na Slovensko, bola som udivená štedrosťou ľudí. Stretla som sa s mnohými ľuďmi, ktorí sú veľmi milí a ochotní vždy mi pomôcť. Tiež sa mi páčia slovenské tradície a kultúra. Je tu toho veľmi veľa, čo je odlišné od Ameriky, ale ja tu spoznávam nový svet a veľmi sa mi tu páči.

Myslím, že takéto slová komentár nepotrebujú a Patience sa postarala svojím rozhovorom o ten najkrajší záver.

Mgr. Mária Chromeková

Vedeli ste niečo o Slovensku skôr, než ste prišli do Púchova?

V roku 2009 som začala učiť v Jazykovom inštitúte v Rakúsku, pobočke Univerzity zo Spojených štátov amerických, moji študenti boli zo Strednej a Východnej Európy, vrátane Slovenska. Tiež môj kolega a dobrý priateľ, za ktorého som sa tento rok vydala, je Slovák. On a jeho rodina ma často pozývali na Slovensko. Takže „zabíjačka a hody“ patrili k prvým slovenským tradíciám, s ktorými som sa na Slovensku stretla.

Navštívili ste už nejaké miesta v našej krajine?

Samozrejme, hoci nie až tak veľa, ako by som chcela. Navštívila som Trnavu a jej okolie, Trenčín, Žilinu a hlavne Starú Ľubovňu, odkiaľ pochádza môj manžel. Je priam neuveriteľné, akými prírodnými krásami Slovensko oplýva.

Máte problémy pri pobyte v našej krajine, pretože neviete dobre po slovensky?

Áno, veď znalosť cudzieho jazyka je pri pobyte v inej krajine vždy problémom. Naučila som sa však, že pomalou formou sa dá komunikovať s každým človekom. Keď ma môj manžel požiadal o ruku, vedela som, že sa budem musieť začať učiť po slovensky. Teraz, keď žijem v Púchove, tak sa snažím naučiť aj po slovensky.

Rozhovor s pedagógmi školy

Pani riaditeľka Ľubica Mišíková

1. Ako sa cítite na CZŠ sv. Margity v Púchove?

V škole sa cítim dobre, pretože väčšina spoločenstva našej školy, do ktorého patria žiaci, učitelia, rodičia a priaznivci školy sa snažia o ústretovosť, vzorné plnenie povinností a dobrú atmosféru, povedala by som, až rodinnú.

Samozrejme, že sme škola a hlavným poslaním školy je vychovávať a vzdelávať žiakov. Ako hovorí Sväté písmo, aj keď sa výchova a vzdelávanie tým, ktorí sú vychovávaní a vzdelávaní, nemusí vždy zdať príjemná, pretože si vyžaduje veľkú prácu na sebe, verím, že jej účinky ocenia niektorí žiaci až časom.

2. Aký je Váš najkrajší zážitok z tejto školy?

Tých zážitkov je veľa, možno majú príchut' každodennosti. Je to vtedy, keď žiaci povedia, že sa do školy tešia, keď ich vidím veselých, keď sa pekne správajú, keď si vážia seba, spolužiakov a učiteľov, ale najmä vtedy, keď vidím, že majú dobré srdce a keď dokážu byť vďační, nielen po štvrtú triedu. Niektoré zážitky sú aj úsmevné, napríklad prváčik, keď sa naučil písať, doniesol mi do riaditeľne zalepenú obálku. Bola tam len jedna otázka: „Pani riaditeľka, ako sa volá Váš muž?“ Tento rok, na začiatku Adventu som prišla spolu s pánom kaplánom k druhákovi pri posväcovaní adventných vencov, ten istý žiak, teraz už druhák, sa ma pýta: „Pani riaditeľka, hľadal som Vás, ale neboli ste v riaditeľni“. Odpovedala som mu: „Bola som v zborovni.“ Na to mi podáva opäť zalepenú obálku. Otvorím ju a bolo tam napísané: „Milá pani riaditeľka, Vy ste najlepšia na svete.“ Alebo na chodbe vidím plakať prváčku, pri nej stojí jej brat. Pýtam sa jej: „Čo sa ti stalo?– Zabudla som si desiatu a ani som neraňajkovala, odpovedá.“ Donesiem jej svoju desiatu, rozžiaria sa jej očka a úsmev má opäť na tvári. V ten istý deň, príde na návštevu do školy jedna vzácna návšteva, sedíme spolu na obede a zrazu táto malá prváčka si z chodby všimne, že obedujeme a nemáme vodu. Sama od seba príde z chodby a obslúži nás tak, že každému prinesie pohár sirupovej vody. Návšteva zostáva taká prekvapená a konštatuje: „Tak na tejto škole by sme chceli byť riaditeľmi“. K milým zážitkom patrí, aj keď sa len posadím k obedu a zrazu mi druháci prinesú vodu.

A nesmiem zabudnúť, že ku krásnym zážitkom patria aj mnohé akcie, ktoré organizujeme v škole. V mnohých situáciách som cítila, že Boh o našej škole vie, a to je pre mňa nesmierne dôležité.

3. Aká ste boli žiačka na ZŠ, ktoré predmety Vás bavili, a ktoré naopak vôbec nie?

Nebeský Otec mal som mnou svoj plán, takže učenie mi nerobilo problém, bola som jednotkárka. Na základnej to malo aj svoju výhodu a síce takú, že keď som išla na gymnázium, musela som byť prijatá bez prijímacích skúšok (v tých časoch nebolo testovanie deviatakov, ale prijímacie skúšky). Na základnej som mala rada všetky predmety, s výnimkou výtvarnej výchovy a fyziky. Na gymnáziu som mala rada všetky predmety s výnimkou biológie (pretože vyučujúci bol málo náročný), najviac ma bavili logické predmety, práve fyzika (potvrdzuje sa rozhodujúca úloha učiteľa), ďalej som mala rada filozofiu, anglický jazyk, slovenský jazyk a matematiku. Z posledných troch predmetov som aj maturovala.

4. Máte nejakú obľúbenú knihu alebo film?

Priznám sa, že čítam veľmi rada. Dokonca v školopovinnom veku som sa tak rada začítala, že ma rodičia v sobotu večer museli napomínať, aby som už konečne v izbe zhasla a išla spať, preto som pri zvlášť napínavých knihách čítala s baterkou. Kníh, ktoré sa mi páčili, bolo veľa. Vo veku našich žiakov, najskôr na prvom stupni, som mala obľúbenú rozprávkovú knižku Z rozprávky do rozprávky, na druhom stupni som rada čítala dobrodružné knihy od Julesa Verna (myslím si, že som prečítala úplne všetky), mala som obľúbené aj „indiánky“ od Karla Maya, ale aj kriminálky od Agathy Christie. V období puberty a adolescencie som rada čítala dievčenské romány ako Zatvorená kniha, Búrlivé výšiny, Janu Eyrovú alebo Mastičkára. Na gymnáziu som rada čítala náboženskú literatúru, veľmi sa mi páčili Dejiny spásy, životopis Dona Bosca, ale oslovovali ma aj romantické a psychologické romány, bestsellery ako Letisko (po prečítaní som chcela byť letuška) a knihy z lekárskeho prostredia, hlavne kniha Pacienti, ktorá opisovala dokumentaristickým spôsobom prvé transplantácie (chcela som byť aj lekárka). Hlbokým dojmom na mňa zapôsobil Tolstého Kreutzerova sonáta a Otec Sergij. Na vysokých školách a v súčasnosti si najradšej prečítam psychologickú, filozofickú a duchovnú literatúru (najradšej zo spirituality), no a tu by bol ten

zoznam veľmi dlhý, lebo mám veľmi veľa obľúbených autorov a kníh. Z krásnej literatúry sa mi asi najviac momentálne páči Francois Mauriac.

Z filmov mám rada francúzske a talianske romantické filmy, komédie a psychologické drámy, ruské psychologické drámy, najmä sfilmované knihy Dostojevského a Tolstoj, z poľských režisérov ma oslovujú filmy Krzysztofa Kieslowského. Oddýchnem si na českých klasických rozprávkach a komédiách.

5. Aké máte hobby?

Rada čítam, šoférujem a tancujem, hlavne scénický tanec, ale rada aj spievam, hlavne ľudové piesne. Veľmi rada chodím aj do prírody, počúvam hudbu, naživo si rada pozriem divadlo a operu.

6. Máte nejaký zlovyk?

Kto by sa rád pochválil zlovykom? Jeden ale predsa prezradím. Veľakrát odchádzam zo školy na vlak do Žiliny na poslednú chvíľu, niekoľkokrát mi vlak odišiel doslova pred nosom a niekoľkokrát kvôli mne vlak stál (dokonca aj rýchlik), keďže som išla spredu a rušňovodič ma videl a tak počkal.

7. Čo Vás dokáže potešiť?

Dokážu ma potešiť poeticko-prozaické veci života - prítomnosť Pána Ježiša v školskej kaplnke, slnečný deň, čerstvo napadaný sneh, milé slovo, včas a dôsledne splnené pracovné povinnosti kolegov a žiakov, pekný film, vychádzka v prírode, dobré jedlo, krása naokolo, posedenie s priateľmi, ústretovosť ľudí, ktorých mi Boh poslal do cesty. Poteší ma, ak sa dozviem, že absolventi z Gymnázia sv. Františka v Žiline, kde som bola riaditeľkou, sú požehnaním pre svoje okolie. Teším sa, keď absolventi CZŠ sv. Margity sa bez problémov adaptujú na stredné školy, keď sa nehanbia za vieru, tam, kde teraz študujú a majú silu ju žiť v prostredí, ktoré nie je pre vieru naklonené. Presviedčam sa, že tí, ktorí majú živý vzťah s Bohom, sú požehnaním pre svet. Veľmi sa teším aj vtedy, keď absolventi školy konštatujú, že mnohokrát si uvedomili úroveň našej školy a jej prínos pre ich život až na stredných školách. Poteší, aj keď druháčka povie, že ona by chcela byť, keď bude veľká, riaditeľkou nejakej školy.

Mária Chromeková

1. Ako sa cítite na CZŠ sv. Margity v Púchove?

Cítim sa tu výborne. Som veľmi rada, že svoje posledné školské roky môžem stráviť práve v cirkevnej škole. Myslím si, že ja patríam práve do tejto školy.

2. Aký je Váš najkrajší zážitok z tejto školy?

Môj najkrajší zážitok? Pekných zážitkov mám veľa. Napríklad - taká normálna hodina anglického jazyka v 1. ročníku. Tie deti sa tak snažia, aby z ich pusieniek vyšla nejaká anglická veta. Objavujú, že ich jazýček dokáže hovoriť aj ináč ako po slovensky. Mnohokrát sa zasmejeme všetci, keď im preloží, čo mi povedali po anglicky. Niekedy, keď ich stretnem na ulici, tak veľmi sa mi chcú prihovoriť po anglicky, že namiesto „Hello!“ mi povedia „Sit down, please!“ Len neviem, kde si mám zrazu na tej ulici sadnúť. No nie je to krásne?

3. Aká ste boli žiačka na ZŠ, ktoré predmety Vás bavili, a ktoré naopak vôbec nie?

Myslím, že som bola celkom dobrá žiačka. Bavila ma matematika, ruský a nemecký jazyk.

4. Máte nejakú obľúbenú knihu alebo film?

Rada čítam knihy zo života svätcov a mojou obľúbenou knihou je Biblia.

5. Aké máte hobby?

Mám veľmi rada svoju rodinu. Pomáhame si navzájom. Potom je to záhrada. Začala som sa trochu učiť francúzštinu a rada lúštim krížovky.

6. Máte nejaký zlovyk?

Samozrejme, že aj tie mám. Snažím sa ich odstrániť, ale teraz o nich radšej pomlčím.

7. Čo Vás dokáže potešiť?

Teším sa aj z maličkostí. V škole ma veľmi poteší, keď mi niektorý žiak sľúbi, že sa zlepší a naozaj to aj splní.

Vladimír Gjabel

1. Ako sa cítite na CZŠ sv. Margity v Púchove?

Som spokojný, niektorí žiaci by mali viac pracovať a lepšie sa správať.

2. Aký je Váš najkrajší zážitok z tejto školy?

Keď žiaci začali prejavovať záujem o fyziku.

3. Aký ste boli žiak na ZŠ, ktoré predmety Vás bavili, a ktoré naopak vôbec nie?

Bol som žiakom disciplinovaným, viac ma bavili predmety prírodovedné ako spoločenskovedné.

4. Máte nejakú obľúbenú knihu alebo film?

Najviac využívam televíziu k sledovaniu spravodajstva, filmy sledujem menej. Posledná prečítaná kniha: Židovka.

5. Aké máte hobby?

Obľubujem prácu v ovocnom sade (mám viac ako 90 stromčekov), technickú elektroniku a prácu s počítačom.

6. Máte nejaký zlovyk?

Občas zvýšiť hlas.

7. Čo Vás dokáže potešiť?

Maličkosti sú pre mňa veľkým potešením, viem sa radovať z práce žiakov.

Erika Špačková

1. Ako sa cítite na CZŠ sv. Margity v Púchove?

Do školy chodím rada. Myslím, že som sa našla v tomto povolání a preto sa cítim v škole veľmi dobre. Taktiež k tomu prispieva aj veľmi dobrý pedagogický kolektív.

2. Aký je Váš najkrajší zážitok z tejto školy?

Sú to momenty prežívané počas modlitby so žiakmi.

3. Aká ste boli žiačka na ZŠ, ktoré predmety Vás bavili, a ktoré naopak vôbec nie?

Školu som brala ako samozrejmosť. Najviac ma bavil dejepis, ruský jazyk a výtvarná výchova.

4. Máte nejakú obľúbenú knihu alebo film?

Dostojevskij: Zločin a trest. Film: Cena za nežnosť.

5. Aké máte hobby?

Rada aranžujem, pracujem v záhrade a mám rada všetko, čo sa týka kvetov.

6. Máte nejaký zlovyk?

Občas večer maškrtím.

7. Čo Vás dokáže potešiť?

Horká čokoláda, kvet v kvetináči a úprimnosť.

Danka Cigániková

1. Ako sa cítite na CZŠ sv. Margity v Púchove?

CZŠ sv. Margity je prvou školou, na ktorej učím a úprimne musím povedať, že sa tu cítim veľmi dobre. Či už v kolektíve nás všetkých učiteľov a zamestnancov, tak i v triedach medzi žiakmi.

2. Aký je Váš najkrajší zážitok z tejto školy?

Mám veľa pekných zážitkov, nedá sa povedať, ktorý z nich je najkrajší. Momentálne je pre mňa veľkým zážitkom aktivita mojich šiestakov a záujem siedmakov o súťaž o sv. Cyrilovi a Metodovi, pretože z nej máme veľa pekných zážitkov.

3. Aká ste boli žiačka na ZŠ, ktoré predmety Vás bavili, a ktoré naopak vôbec nie?

Na základnej škole som bola žiačkou, ktorá nemala problémy s učením a bavilo ma to. Obľúbenými predmetmi bol slovenský jazyk, hlavne literatúra, tiež nemecký

jazyk a neobľúbeným bol dejepis a chémia. Dejepis som si obľúbila až na gymnáziu a ostalo mi to dodnes.

4. Máte nejakú obľúbenú knihu alebo film?

Knihy mám veľmi rada, už ich doma nemám kam dávať. Stále nakupujem nové a vždy ma poteší, keď mi niekto knihu daruje. Obľúbených je viacero, naposledy som napr. čítala knihu od Maxa Lucada „Bez strachu.“ A filmy? Televíziu nepozerám skoro vôbec a keď, tak rozprávky, československé komédie a historické dokumenty, pretože si pri nich oddýchnem.

5. Aké máte hobby?

Rada čítam, plávam a v lete jazdím na bicykli po blízkom okolí.

6. Máte nejaký zlovyk?

Zlovykov je viac, radšej sa nebudem priznávať, kto ma pozná, ten o nich určite vie.

7. Čo Vás dokáže potešiť?

Najviac ma dokáže potešiť stretnutie s rodinou a priateľmi, pretože na darčeky sa časom zabudne, ale zážitky zostanú v pamäti navždy. Je to album spomienok v nás.

Alenka Gajdošová

1. Ako sa cítite na CZŠ sv. Margity v Púchove?

Vďaka spoločenstvu pedagógov a detí, vzájomnej spolupráci a pomoci medzi nami a tiež prítomnému Ježišovi v našej kaplnke, sa tu cítim ako v rodine.

2. Aký je Váš najkrajší zážitok z tejto školy?

Medzi môj najkrajší zážitok patrí - Škola v prírode v Čičmanoch.

3. Aká ste boli žiačka na ZŠ, ktoré predmety Vás bavili, a ktoré naopak vôbec nie?

Bola som vyznamenanou žiačkou, aj napriek tomu, že som nemala v obľube chémiu, fyziku. Medzi predmety, ktoré som mala rada zaradujem slovenský jazyk, ruský jazyk, telesnú výchovu.

4. Máte nejakú obľúbenú knihu alebo film?

Moja najobľúbenejšia kniha je „Tajomstvo života, obety a lásky“ od Anny Ouhledovej. Veľmi rada si pozriem klasické české komédie: Hogo, fogo Homolka, S tebou ma baví svet a taliansky film - Lekár zázrakov.

5. Aké máte hobby?

Rada varím, pečiem, čítam knihy a chodím na vychádzky do prírody, ak je na to čas.

6. Máte nejaký zlovyk?

Áno mám, pitie kávy.

7. Čo Vás dokáže potešiť?

Je to určite každý prejav vďaky, milého slova od detí a rodičov. Veľmi sa poteším dobrej hudbe, knihe, filmu a nejakej maškrte.

Katka Cigániková

1. Ako sa cítite na CZŠ sv. Margity v Púchove?

Veľmi dobre.

2. Aký je Váš najkrajší zážitok z tejto školy?

Keď ako učiteľka vnímam lásku a jednotu medzi žiakmi v triede.

3. Aká ste boli žiačka na ZŠ, ktoré predmety Vás bavili, a ktoré naopak vôbec nie?

Patrila som medzi jednotkárov, najviac ma bavil nemecký jazyk, a nerada som písala slohy.

4. Máte nejakú obľúbenú knihu alebo film?

Film sv. Rita. Kniha, ak nerátam Sv. Písmo, tak si rada prečítam skutočné príbehy.

5. Aké máte hobby?

Spev, tanec, plávanie, lyžovanie a cestovanie.

6. Máte nejaký zlovyk?

Nedochvilnosť (najmä pri dobiehaní na autobus).

7. Čo Vás dokáže potešiť?

Najviac úsmev (hocikedy a od hocikoho). A ešte jablko (hocikedy a od hocikoho).

4. Máte nejakú obľúbenú knihu alebo film?

V podstate mám stále niečo rozčítané, ale obľúbenú knihu nemám. Skôr niektorých autorov, od ktorých si rada niečo prečítam. Filmy pozerám len občas.

5. Aké máte hobby?

Spomenula som už čítanie, a keď je viac času, tak maľovanie a turistiku.

6. Máte nejaký zlovyk?

Áno. Občas robím veci na poslednú chvíľu.

7. Čo Vás dokáže potešiť?

Niekedy už len to, že je pekne, že sa vydarí deň a že sme všetci v poriadku.

Marián Galko

1. Ako sa cítite na CZŠ sv. Margity v Púchove?

Na škole som už niekoľko rokov a môžem povedať, že učelia, žiaci a samozrejme aj ostatní pracovníci spolu tvoria pekné spoločenstvo, v ktorom sa cítim dobre.

2. Aký je Váš najkrajší zážitok z tejto školy?

Je ich veľa. Najradšej si však spomínam na chvíle prežité so žiakmi na exkurziách, účelových cvičeniach a koncoročných výletoch.

3. Aký ste boli žiak na ZŠ, ktoré predmety Vás bavili, a ktoré naopak vôbec nie?

Taký akurát. Občas sa pritrafila aj dvojka. Mal som rád matematiku, informatiku a aj fyziku. Netešil som sa na hodiny slovenského jazyka a chémie. Obľúbenosť predmetu však často závisela aj od prístupu učiteľa.

4. Máte nejakú obľúbenú knihu alebo film?

V poslednej dobe som začal čítať povesti a to predovšetkým tie z blízkeho okolia. Čo sa týka filmov, rád si pozriem zaujímavý film. Veľmi rád navštevujem letné kino.

5. Aké máte hobby?

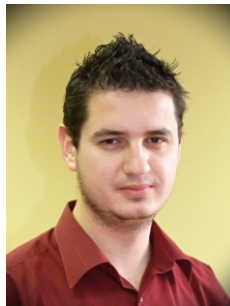
Mám rád florbal, futbal, cyklistiku a tiež turistiku.

6. Máte nejaký zlovyk?

Samozrejme. Dôležité je však si ich uvedomiť a postupne sa ich snažiť zbaviť.

7. Čo Vás dokáže potešiť?

Čas strávený s priateľmi. V dnešnej uponáhľanej dobe plnej internetu a facebooku je osobný kontakt veľmi vzácny.

Ľubka Vráblová

Ľubka Vráblová

1. Ako sa cítite na CZŠ sv. Margity v Púchove?

Oproti ostatným školám v Púchove je naša škola podstatne menšia, a to mi vyhovuje, lebo atmosféra v nej je rodinnejšia. Cítim sa tu dobre a som vďačná Pánu Bohu za túto prácu a miesto v CZŠ sv. Margity.

2. Aký je Váš najkrajší zážitok z tejto školy?

Práca s deťmi prináša mnohé starosti, ale aj veľa radostí a humorných situácií. Nevieť povedať svoj najkrajší zážitok, lebo pekných vecí bolo veľa. Ale predsa spomeniem duchovné cvičenia, ktoré boli pre mňa tento rok skutočne obohacujúce.

3. Aká ste boli žiačka na ZŠ, ktoré predmety Vás bavili, a ktoré naopak vôbec nie?

Na túto otázku by skôr mohli odpovedať moje pani učiteľky. Z predmetov som mala rada dejepis, zemepis a výtvarnú výchovu. K matematike, fyzike a chémii som nemala blízky vzťah.

Agentúra

Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR
pre štrukturálne fondy EÚ

Európska únia
Európsky sociálny fond

INOVÁCIA VYUČOVANIA

cesta k rozvoju osobnosti žiaka a celej spoločnosti

Projekt modernizácie vzdelávania je zameraný na rozvoj čitateľskej gramotnosti na našej škole. V rámci projektu bude desať tried vybavených interaktívnymi tabuľami a získame aj nové učebné pomôcky.

Názov projektu:

Inovácia vyučovania - cesta k rozvoju osobnosti žiaka a celej spoločnosti

Operačný program: Vzdelávanie

Prioritná os:

1 Reforma systému vzdelávania a odbornej prípravy

Opatrenie:

1.1 Premena tradičnej školy na modernú

Miesto realizácie projektu:

Cirkevná základná škola sv. Margity v Púchove

Plánované trvanie projektu: 2012-2014

Špecifické ciele projektu:

G1 Názov špecifického cieľa

1. Posilnenie moderných foriem vzdelávania k rozvíjaniu kľúčových spôsobilostí a čitateľskej gramotnosti žiakov
2. Posilňovanie komunikatívnych kompetencií žiakov
3. Využívanie informačných a komunikačných technológií v modernej výučbe

Aktivity prislúchajúce k jednotlivým špecifickým cieľom:

1. Posilnenie moderných foriem vzdelávania k rozvíjaniu kľúčových spôsobilostí a čitateľskej gramotnosti žiakov
 1. Zavádzanie moderných metód a foriem do vzdelávacieho programu, posilňovanie čitateľskej gramotnosti
 2. Posilňovanie komunikatívnych kompetencií žiakov
 2. Posilňovanie komunikatívnych kompetencií vo výučbe anglického jazyka
 3. Využívanie informačných a komunikačných technológií v modernej výučbe
3. Zvyšovanie digitálnej zručnosti, inovácia metód vzdelávania

ANKETA

Opýtali sme sa našich bývalých žiakov tri jednoduché otázky. Pomocou nich by sme Vám, našim žiakom, chceli priblížiť život, štúdium na strednej škole. Čo hovoria naši bývalí žiaci o našej škole?

Timotej Barančík

Stredná škola Kostka s.r.o.
vo Vsetíne

1. Ako si sa adaptoval na novej strednej škole? (nové veci, kolektív, učivo a pod.)

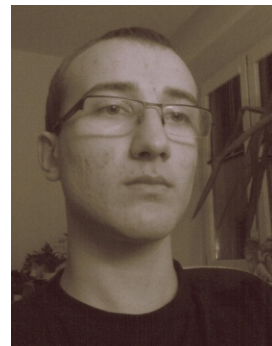
Zo začiatku je všetko ťažké. Vzhľadom na to, že navštevujem českú školu bolo to ešte ťažšie, pretože okrem ťažšieho, stredoškolského učiva, som si musel zvykať aj na samotnú češtinu. Našu školu, tj. Strednú školu Kostka s.r.o. našťastie navštevuje veľa slovenských študentov, a tak na nás nie sú takí prísni. Čo občas robí problém je cestovanie, ktoré trvá hodinu a pol. Našťastie máme školský autobus, ktorý nás vezme z Púchova a dovezie nás rovno do školy, ktorá je vo Vsetíne.

Učivo už nie je také jednoduché ako na ZŠ...Áno, dovoľm si tvrdiť, že učivo ZŠ je jednoduché. Naša škola je zaujímavá tým, že používame špecifický systém, ako napríklad povinné dopisovanie písomiek (ak sa jedna o malé písomky je to dobrovoľné), ďalej každý učiteľ má konzultácie, čo je niečo ako doučovanie, ale musíte prísť s tým, že ste vyvinuli už predtým záujem o predmet (nie, že sa na hodine nič neučíte a potom pridete za učiteľom s tým, že to neviete, nech vás to doučí). Na škole používame aj elektronické žiacke knižky, takže rodičia môžu vidieť v reálnom čase, či ste na hodine, čo sa preberá a aj to v akej ste triede.

Popravde, keď som nastupoval, bál som sa, ako mňa, resp. Slovákov prijmú naši českí spolužiaci. Obavy sa však nenaplnili a vychádzame spolu bez problémov (podpichujeme sa len, keď sa hrá hokej). Keďže je nás v triede 30 a z toho 13 Slovákov, občas sa stane, že nás Slovákov je v triede viac.

2. Čo by si odporúčal našim žiakom do budúcnosti? (napr. v štúdiu, priateľstvách a pod.)

Žiakom by som odporúčal hlavne, aby sa veľa učili. Netvrdím, že sa musia učiť na 100%, ale pokiaľ chcú na škole (či už na našej alebo inej) a aj v živote uspieť, mali by sa učiť aspoň na 120%, pokiaľ sa to ešte dá. Mám to z vlastnej

BÝVALÝCH ŽIAKOV

skúsenosti a môžem tvrdiť, že keby som sa učil aspoň na 60%, mal by som život na SŠ oveľa ľahší (minimálne o tých 60%).

Tiež je veľmi podstatné, nebáť sa spraviť nejaké to dôležité rozhodnutie, bude ich čím ďalej tým viac, tak si treba začať zvykať (či na úspechy alebo aj na neúspechy).

3. Ako si spomínaš na CZŠ sv. Margity?

Na CZŠ si spomínam veľmi rád a čím som dlhšie preč, tým sa k spomienkam vraciam radšej. Môžu za to hlavne učitelia, ktorí si vždy našli na nás žiakov čas (často obetovali aj prestávky a poobedia, aby nás niečo naučili), ale tiež netreba zabúdať aj na ostatných zamestnancov školy.

Hoci som to vtedy veľmi neoceňoval a často som si to nevážil, chcem sa aspoň teraz poďakovať za pekných a zmysluplných strávených osem rokov, ktoré som prežil na tejto škole. Dúfam, že ešte aspoň raz, budem mať príležitosť stretnúť sa zo všetkými tými úžasnými ľuďmi.

Klára Dašková

Gymnázium v Púchove

1. Ako si sa adaptovala na novej strednej škole? (nové veci, kolektív, učivo a pod.)

Poviem pravdu, že prvé dni neboli veľmi príjemné. Ak by som ich mala charakterizovať, boli hektické. Všetko naokolo bolo nové. Spolužiaci, učitelia, školský systém. Škola mi pripadala taká veľká, že som si nevedela predstaviť, ako sa v nej budem orientovať a jednoducho sa v nej stratím. Davy žiakov a učiteľov (pre mňa vtedy úplne neznámych) križovali chodby a náhlili sa do učební a tried.

V 1.A bolo ticho. Všetci si takisto ako ja zvykali na nový kolektív. Postupom času sa však všetko zmenilo. Besedy s ľuďmi, ktorí nám dopomohli k lepšiemu poznaniu sa, nám prispeli k tomu, aby sme odbúrali našu neistotu a hanblivosť, ktorá nám bránila byť samými sebou.

Odvtedy je nálada v triede uvoľnená, hoci sa ešte stále spoznávame, ako aj učiteľov a učebný systém. Prvé mesiace na novej škole nie sú žiadna ružová záhrada. Učím sa koľko vládzem a aj tak to niekedy nie je dosť.

Je to na začiatok veľká drina, no uvidíme, čo ukáže budúcnosť.

2. Čo by si odporúčala našim žiakom do budúcnosti? (napr. v štúdiu, priateľstvách a pod.)

Veľa som nad tým rozmýšľala, čo by som tak mohla odporučiť ja, žiačka, ktorá je len štyri mesiace študentkou, ostatným žiakom. Nakoniec som prišla k trom veciam, ktoré sú podľa mňa najdôležitejšie: prístup k štúdiu, dojem, ktorý vzbudíte u učiteľov a dobrý kolektív.

Prvou vecou je zodpovedný prístup k štúdiu, nielen na strednej, ale predovšetkým na základnej škole.

Profesori na stredných školách budujú nové poznatky na vašich vedomostiach zo základnej školy. Pokiaľ nebudete vedieť „staré veci“ zo základnej školy, vo vlastnom záujme sa ich budete musieť naučiť, inak sa bez nich nepohnete, ale pokiaľ ich budete ovládať, budete mať viac voľného času a ľahšie štúdium.

Tak prvá vec, ktorú by som vám rada poradila je, aby ste sa na základnej škole naučili čo najviac, pretože vám to skutočne oveľa uľahčí život.

Druhá vec, aby ste si urobili dobré meno u učiteľov. Byť slušný, aktívny na hodinách, je niečo, čo si každý učiteľ váži. A ak si budete dobre vychádzať s profesormi, tým lepšie sa vám bude učiť a opravovať známky. Budú k vám ústretoví a tak budete spokojní vy, učitelia i rodičia.

A tretia vec je dobrý kolektív, v ktorom sa budete dobre cítiť. Spolužiaci, ktorí vás podržia a pomôžu vám, keď to potrebujete sú na nezaplatenie. Ale takýto kolektív sa musí budovať. A jednou z vecí, ktorá je zahrnutá do pojmu „budovanie“ je modlitba, ktorá aj mne veľmi pomohla. Preto ako tretiu a poslednú radu vám dávam, aby ste sa modlili za svoju budúcu školu a spolužiakov.

3. Ako si spomínaš na CZŠ sv. Margity?

Na CZŠ sv. Margity si spomínam s láskou a ani na mojej súčasnej škole si nedám na ňu dopustiť. Občas si vzdychnem za starou školou, ale vzápätí ma poteší myšlienka, že ju môžem kedykoľvek navštíviť. Keď kráčam po námestí, často vidím známe tváre bývalých spolužiakov a učiteľov. Na chvíľu sa pozastavíme, pohovárime sa, ako sa máme, ako sa nám darí a ideme ďalej. Je fajn, vrátiť sa na chvíľu a pospomínať. Obnoviť spoločné spomienky a potom sa opäť vrátiť do súčasnej školy, ktorá sa o pár rokov tiež stane len minulosťou, plnou zážitkov.

Natália Svorčíková

Piaristické gymnázium
v Trenčíne

**1. Ako si sa adaptovala na
novej strednej škole? (nové
veci, kolektív, učivo a
pod.)**

Celkom rýchlo, myslela som si, že to bude dlhšie trvať, kým si zvyknem na nové prostredie, novú triedu, ale bolo to jednoduché aj vďaka mojim novým spolužiakom.

**2. Čo by si odporúčala našim žiakom do
budúcnosti? (napr. v štúdiu, priateľstvách a
pod.)**

Uff, nech si užívajú základnú školu! Nech sa učia jazyky a hlavne nech sa správne rozhodnú, na akú školu chcú ísť.

3. Ako si spomínaš na CZŠ sv. Margity?

Vždy, keď idem okolo, sa usmejem a pospomínam na mnohé zážitky. Najviac mi však chýba moja bývalá trieda.

Darinka Matúšová

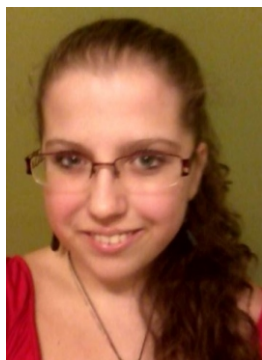
Gymnázium v Púchove

**1. Ako si sa adaptovala na
novej strednej škole? (nové
veci, kolektív, učivo a
pod.)**

Na strednej škole boli pre mňa začiatky veľmi ťažké. Všetko bolo také iné, veľa profesorov a ešte vyše študentov. Prvý deň som nemohla rozpoznať, kto je študent a kto je profesor. Asi týždeň trvalo, pokiaľ sme sa pozoznamovali. Ďalej čo ma čakalo, bolo spoznať nových profesorov. Zo začiatku som sa troška obávala akí budú, mala som z nich strach. Niektorí profesori vyzerajú prísne, ale naopak, sú milí a veľmi príjemní. A po zoznamovaní prišlo učenie. Začali sme preberať učivá. Na hodinách veľa píšeme. Je to dosť náročné. Dúfam, že to bude po čase oveľa lepšie. Na základnej bolo super. Nemala som žiadne starosti. Učivo mi stačilo len prečítať a vedela som to, no na strednej to tak veru nie je. Treba sa učiť.

**2. Čo by si odporúčala našim žiakom do
budúcnosti? (napr. v štúdiu, priateľstvách a
pod.)**

Do budúcnosti by som všetkým žiakom odporučila riadne si premyslieť, na akú školu by chceli ísť. Ak sa rozhodnú ísť na gymnázium, tak nech nad tým ešte poriadne porozmýšľajú a nech si položia dve hlavné otázky. Bude sa mi chcieť ísť na vysokú školu? Bude sa mi

chcieť tráviť celé štyri roky len a len pri knihách? Ak nie, vyberte si školu so zameraním. Čo sa týka priateľov, vyberajte si tých správnych. Nikdy sa nepridávajte na zlú stranu.

Buďte vždy sami sebou. Nenechajte sa zviazať davom. Keby vás kamaráti nútili do niečoho, čo by ste nechceli a oni by na vás tlačili, odíďte od nich - to nie sú kamaráti.

3. Ako si spomínaš na CZŠ sv. Margity?

CZŠ sv. Margity to bola tá najlepšia škola, akú som kedy poznala. Veľmi mi chýba. Chýbajú mi moji skvelí učitelia, ich rady a povzbudenie, ale i moji úžasní spolužiaci a žiaci cirkevnej školy. Na školu vždy v dobrom spomínam. Keby sa to dalo, tak sa tam hneď bez rozmyšľania vrátim.

Modlitba v našej škole

Mesiacektóber je Mesiacom úcty k Ružencovej Panne Márii. Je to modlitba, ktorá nás sprevádza tajomstvami, odkedy archanjel Gabriel oznámil Panne Márii, že sa stane Bohorodičkou. Zároveň nám jednotlivé desiatky odhaľujú Ježišov život. Ľudia oddávna prehlbovali svoj duchovný život práve touto modlitbou. Je pre nás rovnováhou pri našej činnosti a myslení v škole, v rodine, všade, kde to potrebujeme. Preto sme sa my, aj tento školský rok, rozhodli október zasvätiť modlitbe ruženca. Po celý mesiac sme sa každý deň modlili jednotlivé triedy jeden desiatok ruženca do školského rozhlasu, za celý mesiac teda celé štyri ružence: radostný, bolestný, slávnostný a ruženec svetla.

Pravidelne každý utorok sa za našu školu, žiakov a rodiny modlia naši rodičia i starí rodičia v kaplnke školy. Každý utorok prednášajú svoje prosby a modlitby rodičia jednej triedy a pomáhajú nám všetkým prekonávať prekážky každého dňa.

Aby modlitba neutíchla ani počas školského roka, každý štvrtok pred vyučovaním o 7.00 hod. sa učitelia a žiaci našej školy stretávajú na modlitbu v kaplnke CZŠ sv. Margity. Všetko, čo robíme, nerobíme predsa pre seba, ale na oslavu Pána Boha. Preto pozývame všetkých, ktorí sa chcú pridať do nášho spoločenstva, aby neváhali a prišli predniesť do našej kaplnky i svoj úmysel. Ježiš predsa povedal: „Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, som ja medzi nimi.“ Využime teda túto príležitosť a stretneme sa s Ním.

Mgr. Daniela Cigániková

Púť po stopách sv. Cyrila a Metoda

Na púť po stopách sv. Cyrila a Metoda sme sa vybrali my, žiaci VII. A CZŠ sv. Margity, pod vedením pani učiteľky Cigánikovej Daniely a pána kaplána Ľubomíra Matúšku, dňa 24. októbra už o šiestej ráno. Bola to naša tretia a zároveň posledná úloha, ktorú sme museli uskutočniť v rámci súťaže o našich vierozvestcoch sv. Cyrilovi a Metodovi.

Ráno nás pred školou čakal 20 miestny autobus. Spoločnosť a zároveň vodiča nám robil pán Milan Sýrny z Turia. Prvou zastávkou bol Velehrad s Bazilikou Nanebovzatia Panny Márie. Hneď ako sme vystúpili z autobusu, zbadali sme veľký dvojkriž na pamiatku, že tam bol pápež Ján Pavol II. v roku 1990. Pani učiteľka nám porozprávala o histórii a išli sme do baziliky. Avšak nevideli sme ju v plnej kráse, pretože sa práve rekonštruovala. V roku 1985 pápež Ján Pavol II. udelil bazilike vyznamenanie Zlatej ruže, ktorú možno vidieť na oltári. V jej prízemí sa nachádzajú podzemné krypty. Vo vnútri sme videli krásne maľby, sochy a okná, ktoré mali vitráže. Boli tam veľa hroby významných ľudí, ako napr. arcibiskup Stojan a kardinál Špidlík. Potom sme si posadali do lavíc a modlili sme sa Litánie k sv. Cyrilovi a Metodovi. Nakoniec sme sa ešte odfotili pred oltárom. Zastavili sme sa aj vo Velehradskom pútnickom obchode, v ktorom sme si kúpili nejaké predmety a putovali ďalej.

Druhou zastávkou bola Skalka pri Trenčíne. Už nás tam čakal milý sprievodca. Rozprával nám o svätom Svoradovi-Andrejovi a Beňadikovi. Žili asketickým spôsobom života, čo znamená vzdať sa dobrých a pohodlných vecí. Patrili do rádu benediktínov. Bol to modlitebný a pracovný rád, ktorý šíril znalosť remesiel, nových poľnohospodárskych plodín a stavebných postupov.

Pán sprievodca nás najskôr zaviedol do kaplnky sv. Svorada a Beňadika. Tam nám rozprával o histórii kaplnky. Povedal nám aj to, že keď sv. Beňadik utekal pred zbojníkmi, tak sa modlil a keď zatlačil skalú, tak

sa pred ním otvorila, toľko vraj vraví legenda. Pozreli sme si aj jaskyňu, kde bola socha Andreja Svorada. Viaže sa k nemu legenda, že keď sochu chytil za bradu slobodné dievča, tak sa do roka vydá. Pred odchodom sme sa pomodlili

modlitbu k sv. Cyrilovi a Metodovi, odfotili a išli pozrieť i kalváriu na Skalke.

Vrcholom našej púte bola Nitra. Cesta bola dlhá, ale i zábavná. Modlili sme sa ruženec, počúvali hudbu a rozprávali sme sa o všetkom možnom. V Nitre sme išli na Kalváriu, pozreli sme si Misijné múzeum a potom sme mali v Kostole Nanebovzatia Panny Márie svätú omšu. Nezabudli sme sa odfotiť ani s pani kostolníčkou.

Na spiatočnej ceste sme spievali i ľudovky, ale aj moderné piesne, dosť sme sa aj nasmiali. Bola to veľmi pekná púť, na ktorej sme mali veľa nových zážitkov, ale aj nových poznatkov.

*Sophie Lezzani, Ema Mináriková,
Nina Buchtová, Daniel Šulík, 7. A*

Reprezentujeme nielen v Púchove

Stretli ste sa už s takým názorom, že súčasné deti sú deťmi internetu, nie sú manuálne zručné a nechce sa im robiť? Možno táto mienka neplatí všeobecne. Potvrdili to aj žiaci našej školy, ktorí sa nedávno zúčastnili Technickej olympiády na ZŠ Mládežnícka v Púchove, kde išlo nielen o teoretické, ale aj praktické preukázanie šikovnosti v oblasti techniky.

Súťažiaci v kategórii A - Marek Žemla a Andrej Ďurech (obidvaja z 8.A), a v kategórii B - Lukáš Žemla, Daniel Krajčí a Matúš Moško (všetci traja zo 7.A), mali za úlohu zvládnuť teoretickú časť testu z oblasti Sveta práce a tiež praktickú časť zameranú na funkčnosť, presnosť vyhotovenia a estetiku daného „výrobku“. Naši chlapci sa umiestnili v kategórii A na 6. mieste z 10 súťažiacich dvojíc.

V kategórii B obsadil Matúš Moško krásne 5. miesto, Daniel Krajčí 9. miesto, Lukáš Žemla 10. miesto z 13 zúčastnených. Súťaž sa konala pod záštitou Krajského školského úradu v Trenčíne. Víťazom srdečne blahoželáme a tešíme sa z úspechov i z dobrej reprezentácie školy.

O tom, že fyzikálne zákony a všetko, čo s nimi súvisí, nie je len pre rodených „fyzikov“, svedčia aj výborné výsledky našich žiakov v celoslovenskej súťaži PIKOFYZ. Ide o 6 sérií príkladov, každá séria má 5 príkladov. V 1. polroku sa rieši 15 príkladov a v 2. polroku ďalších 15. Po ukončení prvých troch sérií riešení budú žiaci pozvaní na bezplatné zimné sústreďenie. Po 2. sérii riešení sa z 30 žiakov zapojených do tejto súťaže umiestnil Marek Žemla z 8. A na 5. mieste a Andrej Ďurech z 8. A na 7. mieste.

Z 36 zúčastnených žiakov, vo vyššej kategórii, obsadil Oto Kudlej z 9.A 17. miesto. Z doterajších úspechov sa tešíme a veríme, že budú naďalej bojovať o najlepšie umiestnenie na Slovensku. Všetky úlohy a výsledky si môžu žiaci pozrieť na internetovej adrese www.pikofyz.sk.

10. decembra sa konalo v Trenčíne krajské kolo už XX. ročníka súťaže v recitácii kresťanskej poézie a prózy „A Slovo bolo u Boha.“ Našu školu reprezentovali štyria žiaci v troch kategóriách. Už po štvrtýkrát sa víťazom krajského kola stal náš žiak Šimon Stanko z 5.A, ktorý svojim výstupom očaril porotu a postupuje do celoštátneho kola, ktoré sa uskutoční 09.02.2013 v Bratislave. 3. miesto obsadila jeho, nie menej šikovná, sestra Romanka Stanková z 8.A. Nováčikmi tejto súťaže boli naši najmenší zástupcovia: Rebeca Martináková z 3.A a Filip Chromek zo 4.A, ktorí sa síce neumiestnili na popredných miestach, ale úsmev na tvárach poroty dokázali vykúzliti. Svoju radosť deti oslávili po svojom - veselou guľovačkou v trenčianskom parku.

Mária Dekanová z 9.A sa zúčastnila 13. decembra na Olympiáde zo slovenského jazyka, kde sa umiestnila na 5. mieste.

Zahanbiť sa však nedali ani naše spevácke „hviezdy“, ktoré svoj talent od Boha, krásny hlas a hudobný sluch, opäť trochu rozvili v súťaži MY POPSTAR Trenčianskeho kraja. Túto súťaž organizovalo Krajské centrum voľného času v Trenčíne, SZUŠ v Považskej Bystrici a centrá voľného času v Trenčianskom kraji pod záštitou MUDr. Pavla Sedláčka, MPH, predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja. V obvodnom kole, ktoré sa konalo v CVČ Včielka v Púchove, bolo podmienkou zaspievať dve populárne piesne, z toho aspoň jednu v slovenskom jazyku. Zúčastnili sa na nej žiaci: Šimon Stanko, Alexandra Belásová a Mária Žemlová z 5.A triedy, Petra Janíková zo 6.A triedy a Sophie Lezzani zo 7. A triedy, ktorá sa umiestnila na krásnom 3. mieste, a tak si zaslúžila postup do semifinále, ktoré sa konalo 21. novembra 2012 v Kine MIER v Považskej Bystrici. Odborná porota vybrala z 27 súťažiacich 9 postupujúcich do finále, ktoré sa uskutoční v Trenčíne. Naša reprezentantka Sophie Lezzani zaspievala známu francúzsku pieseň od F. Galla: „Ella, elle 'la“ s hudobným doprovodom. Aj keď do finále nepostúpila, odchádzala s novou skúsenosťou, dobrým pocitom z využitia svojich darov a s povzbudením do ďalšej práce na skvalitňovaní svojich speváckych schopností.

Mgr. Katarína Cigániková

ŠPERKÁR

ukážka výrobkov ľudovej tvorivosti spojená s ukážkami výroby

Dňa 26. 10. 2012 sa v našej škole predstavil s výstavou umeleckých remesiel pán Milan Jankovič. Chodba prvého poschodia bola zaplnená výrobkami zo šúpolia, dreva, prútia a drôtu. Keď sme tam prišli, pred našimi očami bola jedna nádhera za druhou: bábiky zo šúpolia znázorňujúce život na dedine, drôtené a prútené košíky, misky, váhy, klietky, ale aj šperky. Nevedeli sme, čo skôr obzerať. Potom nám pán Jankovič ukázal, ako vyrobiť taký predmet. Mladší žiaci si vyrobili drôtené srdiečka, staršie dievčatá náramok z drôtu a kamienkov. Bolo to úžasné, sami sme sa stali umelcami. Na prekvapenie to išlo všetkým veľmi dobre. Len škoda, že to trvalo krátko. Ale to nevadí, aj napriek tomu to bolo parádne. Keby sa to dalo kúpiť, určite by to bol pekný darček, lebo takéto umenie sa bude vždy páčiť.

Jozef Bodorík, 5. A
Kristína Babčanová, 5. A
Alexandra Belášová, 5. A

Vyhodnotenie 2. úlohy o sv. Cyrilovi a Metodovi

Dňa 30.10.2012 sa niektorí žiaci z našej triedy zúčastnili na vyhodnotení 2. súťažnej úlohy o našich vierozvestcoch sv. Cyrilovi a Metodovi v Žiline. Boli to: Nina Buchtová, Sophie Lezzani, Ráchel Kuťková, Jessica Badurová, Daniel Krajčí, Lukáš Karas, Anton Janto, Matúš Moško, Lukáš Žemla, Timotej Briš, Andrej Vašíček a bola s nami pani učiteľka Cigániková Daniela.

Privítala nás pani riaditeľka Diecézneho školského úradu Ing. Mgr. Miriam Janegová a vyzvala skupiny podľa počtu dosiahnutých bodov, aby odprednášali svoje vypracované úlohy. Najprv išli základné školy. Boli sme na rade až predposlední, pretože sme sa umiestnili na krásnom druhom mieste. Vypočuli sme si všetkých ostatných súťažiacich a išli sme sa občerstviť. Počas jedenia za nami prišli kameramani a chceli s nami robiť rozhovor. Nina Buchtová a Ráchel Kuťková odpovedali na ich otázky. Nakoniec sme sa išli pomodliť do novopostavenej kaplnky sv. Cyrila a Metoda. Mali sme sa super a tešili sme sa skvelému druhému miestu. Veľa sme sa nasmiali a niečo nové aj naučili o našich vierozvestcoch. Tento deň bol skvelý a budeme naň dlho spomínať!

Sophie Lezzani a Nina Buchtová, 7. A

DUCHOVNÁ OBNOVA ŽIAKOV 5. A 6. ROČNÍKA

Duchovná obnova sa konala dňa 26. októbra 2012 a bola úžasná. Najskôr k nám prišli animátori z Trnavskej univerzity, ktorí sa nám najskôr predstavili a my sme ich pekne privítali. Títo super animátori sa volali Dávid, Samuel, Janka, Monika a Lucia. Boli dobrí, milí a hlavne zábavní. Potom nastal čas na prvú hru. Volala sa „Čo máš rád a čo máš na sebe oblečené.“ Hrala sa takto: všetci sme si sadli do kruhu a jeden, kto bol v strede hovoril: „Postavia sa všetci tí, ktorí majú radi, napr. psov!“ A všetci, ktorí mali radi psov, sa museli rýchlo postaviť a posadiť na iné miesto. Komu sa miesto neušlo, ten ostal stáť a hralo sa znova. Hrali sme aj dostihy. Znova sme boli v kruhu a museli sme si rukami búchať na stehná a keď, napr. animátor povedal: „Tribúna žien!“, tak sme museli kričať ako ženy.

Po hre „Dostihy“ sme si vylosovali lístky a rozdelili sa do skupín Shrek, Harry Potter, Madagaskar, Doba ľadová, Popoluška. Každá skupina išla vymýšľať scénky. Mali sme papiere so slovami a tie sme museli použiť v scénke. Každá skupinka nacvičovala samostatne v jednej triede alebo na chodbe. Potom sme ich postupne pred všetkými ukazovali. Poslednou aktivitou bolo „Hľadanie pokladu.“ Jednotlivé skupinky sa museli držať za ruky, a tak išli do jedálne. Museli hľadať lístky a potom ich odovzdať animátorom. Keď sme ich mali sedem, museli sme z toho poskladať básničku. Básnička nám prezradila, kde je poklad. Našli sme ho pod pokrievkou v školskom klube.

Bolo to vynikajúce, zábavné a slušné. Mohlo by sa to zopakovať aj pre mladších žiakov. A na záver sme sa naučili piesne a vyrazili sme do kostola. V kostole sme sa pomodlili, zaspievali, zúčastnili sa svätej omše a ukončili tak jeden veľký zážitok. Ešte raz za všetkých: „Ďakujeme!“

Aneta Mareková, 6. A

A ako cvičenie hodnotia žiaci?

Dodalo mi to viac úsmevu, zábavy a oddychu od učenia.

Petra Janíková, 6. A

Bola tam príjemná atmosféra, hry, ako hľadanie pokladov, rôzne príbehy, celkovo, bolo to pekné. Nacvičovali sme pesničky, ktoré sme potom spievali na omši. Animátori boli príjemní a porozumeli sme si spolu.

Miriám Belášová, 6. A

Prišli sem animátori, a spoznali sme sa, hrali sme všelijaké hry. Nakoniec sme si rozdali papieriky, na ktorých boli mená postáv, vybrali sme si nejakého animátora a museli sme si vymyslieť rozprávku, ktorú sme zahrali. Bolo to veľmi zábavné.

Veronika Turzová, 6. A

Cvičenia boli super, chcela by som ich aj na budúci rok. Dozvedela som sa viac o Pánovi Ježišovi. Museli sme pri hľadaní pokladu spolupracovať, no nakoniec sme poklad našli a boli to sladkosti.

Tamara Putalová, 6. A

Na duchovnom cvičení sa mi najviac páčilo hranie. Naša skupina mala zahrať Shreka. To bolo asi najlepšie duchovné cvičenie. Svätá omša bola vyhradená, na konci duchovných cvičení, len pre nás. Dúfam, že budeme mať ešte raz takéto duchovné cvičenia.

Filip Mojto, 5. A

Páčilo sa mi, ako sme boli na svätej omši. Našiel som si aj nových kamarátov. Na tento deň nikdy nezabudnem.

Šimon Stanko, 5. A

Najviac sa mi páčilo, že za nami prišli. Boli to vysokoškooláci a boli ochotní k nám prísť a povedať nám, čo je to duchovná obnova. Hrali sme sa, rozprávali a išli s nami aj do kostola.

Alžbeta Psotná, 5. A

Najviac sa mi páčili hry. Boli pekné a boli o pomoci. A svätá omša bola tiež pekná, pretože bola len pre nás.

Natália Feriancová, 5. A

Vysokoškooláci si pre nás pripravili veľa rôznych aktivít. Nemohla chýbať ani svätá omša, na ktorú sme si nacvičili pesničky. Bol to pre nás krásny zážitok. Ďakujeme animátorom za krásny zážitok.

Saška Belášová, 5. A

Škola korčuľovania

Trieda 2.A absolvovala v dňoch 12. - 16.11.2012 Školu korčuľovania na Zimnom štadióne v Púchove. Kurz viedli skúsení tréneri. Snažili sa deti naučiť základy korčuľovania, ktoré by využili i vo voľnom čase ako zaujímavú pohybovú aktivitu a upevnili si svoju fyzickú kondíciu. Deti boli veľmi spokojné a mali radosť z toho, že sa sami udržia na ľade. Neskôr robili malé pokroky pri rôznych krasokorčuľarských variáciách.

Osobitne sa chceme poďakovať rodičom, ktorí nám zabezpečili odvoz autami do športovej haly a späť do školy. V šatni pomáhali pri prezliekaní do športového oblečenia a obúvaní do korčulí, čo bolo dosť časovo náročné. Chceme poďakovať aj tým, ktorí nám zabezpečili pekné fotografie do nášho časopisu. Nesmiem zabudnúť ani na deti a pochváliť ich za ich húževnatosť, odvahu, disciplínu. A aké mali zážitky? To vyjadrili takto:

Páčilo sa mi, ako som robil cibulky, hral hokej, korčuľoval dozadu, dostal diplom aj fidorku.

Štefan Janoško

Minulý týždeň sme sa my, druháci, boli korčuľovať. Bola to zábava. Mne sa páčilo, ako som išla medzi prekážky. Korčuľovala som rýchlo. Tato mi dal čaj, aby som sa ohriala. Škoda, že nám ten týždeň rýchlo ubehol. Rada by som išla do školy korčuľovania opäť o rok.

Tereza Rosinová

Páčili sa mi prekážky, že som mal dres a išiel rýchlo.

Miško Bodorík

Páčilo sa mi, keď som chodila pomedzi prekážky a korčuľovala rýchlo. Sem - tam som aj padla, ale nevaďí.

Dianka Bednáriková

Páčilo sa mi, že sme mali veľa priestoru a že sme boli jeden tím. Páčila sa mi aj Katka, lebo mi pomáhala.

Mária Anna Špačková

Dobré bolo podliezanie a tiež ako nás s Miškom naháňal Kristián. Aj sme súťažili. Mali sme preteky. Som rád, že som sa naučil korčuľovať.

Nicolo Maggiolo

GENERÁCIA KIOBK, (ktorej ide o Božie kráľovstvo)

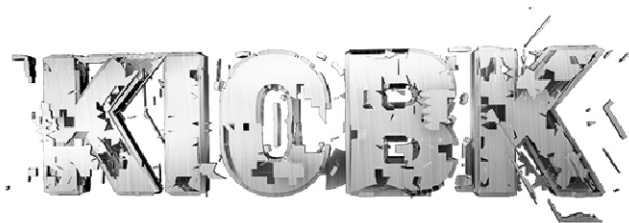
Dňa 15. 11. 2013 sme sa my, deviataci, zúčastnili na koncerte v Považskej Bystrici. O 16:30 sme sa všetci birmovanci stretli pri kostole. Chvíľku na to prišli dva autobusy. Hneď sme všetci nastúpili. Bolo to iné ako nejaký školský výlet, pretože sme boli aj s birmovancami zo všetkých škôl v Púchove. O 17:00 sme vyrazili. Cesta netrvala dlho. Rozprávali sme sa o tom, aké to tam asi bude. Išli s nami aj žiaci, ktorí sa takého koncertu zúčastnili aj minulý rok. Každý mal na to iný názor, preto nám nezostávalo nič iné, len sa presvedčiť na vlastné oči.

Keď sme dorazili do Považskej Bystrice, vonku bolo chladno, preto sme sa ponáhľali do haly. Vonku stálo už pár autobusov. Pomaly sme sa dostávali dovnútra, kde sme dostali pečiatku KIOBK. V hale bolo už veľa ľudí. Išli sme si nájsť nejaké miesta na sedenie. Konečne sme si sadli, uvoľnili sme sa a čakali sme, čo sa bude diať. O pol hodiny sa hala úplne naplnila. Pred pódium stáli ľudia, preto sme sa tam vybrali aj my.

Začalo sa to! A bolo to úžasné!!!! Hrali na gitarách, bubnoch, tancovali.... niektorí čakali, že tam budú len rozprávať a rozprávať. Ale opak bol pravdou. Spievali, hrali divadlo a rozprávali svoje životné príbehy.... z každého rožka troška, preto to zaujalo každého. Piesne mali náboženský obsah a keď hrali, všetci sme spievali. Počúvali sme text a boli uchvátení Bohom. Ani sme nevedeli a blížili sme sa ku koncu. Mohli sme prijať aj svätú spoveď a na koniec aj požehnanie. Každý individuálne sme prichádzali k určeným ľuďom a oni sa za nás modlili. Bolo to výnimočné!

O 21:00 sme sa dostali do autobusu. Rozprávali sme si svoje názory a dojmy. Všetky boli pozitívne. A keď sa bude dať, tak koncertu sa zúčastníme aj budúci rok, pretože sme generácia, ktorej ide o Božie kráľovstvo.

Mária Cenknerová, 9.A

Bábkové divadelné predstavenie

V stredu 21. 11. 2013 sme sa prváci, druháci, tretiaci, štvrtáci a piataci zúčastnili divadelného predstavenia v Žiline. Na výlet do Žiliny sa každý neuveriteľne tešil. Do ruksaka sme si dali desiatu, sladkosti a čakali sme na príchod autobusov. A konečne prišli! Rýchlo sme nastúpili a s pozdravom „Dobré ráno, pán vodič, “ sme si posadali na miesta. Naša dobrodružná cesta do divadla sa začala.

Cestou tam sme išli mimo diaľnice. Ani sme sa nenazdali a boli sme v Žiline. Dva autobusy, plné žiakov, zastavili v centre mesta... Potom sme prešli na námestie a tam sme sa nadesiatovali. Odtiaľ sme sa ponáhľali do vytúženého divadla.

V divadle sme si užívali vystúpenie HASTROŠOVCOV. Bol to príbeh deda a baby Hastrošovcov, ktorí chceli byť hviezdami v cirkuse. Divadelné predstavenie bolo veľmi zaujímavé a netradičné. Do vystúpenia sme sa zapojili aj my, diváci. Všetkým sa to páčilo.

Nakoniec sme zatlieskali a rozišli sme sa k autobusu. Celou cestou do Púchova sme živo a nahlas debatovali. A zrazu sme boli pred našou školou. Rozlúčili sme sa s učiteľmi a pobrali sme sa domov. Ďakujeme za výlet.

Štefan Adam Sulík, 4. A
Nina Kutejová, 4. A

Metodické stretnutie vychovávateľov cirkevných škôl

Dňa 23. 11. 2013 sa na ZŠ a MŠ A. Bernoláka v Martine uskutočnilo 1. metodické stretnutie vychovávateľov cirkevných škôl v Žilinskej diecéze. Program sme začali sv. omšou v kaplnke Blahoslavennej sestry Zdenky. Následne sme sa presunuli do priestorov záujmovej činnosti školy, kde prebehla prezentácia a občerstvenie. Stretnutie otvoril pán riaditeľ Ing. Ján Chabuda, ktorý privítal host'a - pani riaditeľku Diecézneho školského úradu v Žiline, Ing. Mgr. Miriam Janegovú a nás ostatných. Potom nasledovalo vzájomné predstavenie sa.

Program bol rozdelený do dvoch častí. Prvú časť tvorila prednáška špeciálneho pedagóga Mgr. Viery Krištofikovej na tému „Ako pracovať v ŠKD s deťmi so špeciálnymi výchovno - vzdelávacími potrebami“. Formou prezentácie výstižne objasnila danú problematiku. Následná diskusia ukázala, že v dnešnej dobe rastie potreba spolupráce špeciálneho pedagóga nielen s učiteľmi, ale aj s vychovávateľmi. Dôvodom je špecifické prostredie ŠKD, v ktorom sa často výrazne prejavuje správanie detí so špeciálnymi výchovno - vzdelávacími potrebami. Táto prednáška a aj diskusia nás v mnohom poučila a povzbudila.

Druhou časťou programu boli tvorivé dielne v priestoroch ŠKD, v troch oddeleniach. Zároveň sme mali možnosť všimnúť si práce detí a nápady pani vychovávateľiek. Veľkou výhodou CZŠ A. Bernoláka sú samostatné priestory ŠKD. Súčasťou týchto priestorov je množstvo prác vystavených doslova na každom kroku. Chodby, steny, okná, dvere, nábytok, to všetko prezentovalo činnosť detí v ŠKD. Oddelenia boli pomerne veľké a zariadené neformálne tak, aby sa deti mohli odreagovať z výchovno-vzdelávacieho procesu. Zároveň ničím

nenarúšali usporiadanie a úpravu kmeňových tried, v ktorých prebieha výchovno - vzdelávací proces. V rámci tvorivých dielní sme si mohli vyskúšať rôzne pracovno - výtvarné techniky.

Stretnutie vychovávateľov nám umožnilo podeliť sa navzájom o skúsenosti, nápady, ale aj problémy v našej práci. Na konci metodického stretnutia sme vyplnili anonymný dotazník, ktorý slúžil ako spätná väzba. Otázky sa týkali spokojnosti s programom metodického stretnutia, pripomienkami a návrhmi pre jeho skvalitnenie.

Metodické stretnutie bolo pre nás novou skúsenosťou, inšpiráciou, ale aj výzvou. Určite nás poteší, ak nebolo posledné.

Vychovávateľky: A. Gajdošová, L. Vráblová

Prednáška o manželstve a rodičovstve pre deviatakov

Dňa 29. novembra 2012 sme mali my, deviataci, tú česť, v našej triede privítať pána doktora, gynekológa MuDr. Ivana Wallenfelsa.

Je to katolícky gynekológ zo Žiliny. Na začiatku svojej hodinovej prednášky nás oboznámil so svojou prácou a pokračoval v prednášaní tém, ktoré súviseli s manželstvom, rodičovstvom a naším dospelovaním. Každý z nás to vnímal inak, ale myslím si, že väčšina dojmov bola kladná. Rozprával o dôležitých veciach, ktoré patria neodmysliteľne do nášho života. Pán doktor nám porozprával aj o svojej rodine a o spôsobe života, ktorý vedú a žijú.

Po skončení prednášky mu naša pani učiteľka Mgr. Mária Kotlasová spolu s nami poďakovala. Ešte raz ďakujeme aj my, že si na nás pán doktor našiel čas.

VYSTÚPENIE na Mikulášskom jarmoku

Pýtate sa, či deti z Cirkevnej základnej školy v Púchove možno vidieť alebo stretnúť aj na verejných spoločenských akciách? Práve o tom sme sa mohli presvedčiť na tohtoročnom Mikulášskom jarmoku, ktorý sa konal 1. decembra 2012 na pešej zóne.

V programe medzi ostatnými školami a hudobnými vsuvkami vystúpili naši „anjelici“ v podaní dievčat z 1. - 6. ročníka. V úlohe sv. Jozefa sa predstavil Matej Lezzani z 5.A, ako jediný zástupca chlapcov, so spolužiačkou Natáliou Feriancovou, ktorá stvárnila Pannu Máriu. Okrem darčeka v podobe mäkkej perinky, priniesli Ježiškovi aj svoj anjelský tanec na melódiu známej piesne z obľúbenej rozprávky „Tri oriešky pre Popolušku.“

Pozornosť všetkých okoloidúcich i stálych divákov si získali nielen krásnym bielym anjelským oblečením s hviezdami na čele a lahodnými pohybmi či svetielkami v ruke, no predovšetkým milým úsmevom a radosťou v očiach z očakávania narodenia Ježiška.

Mgr. Janka Hrenáková

Školské kolo olympiády v anglickom jazyku

Dňa 13.12.2012 sa konalo v našej škole školské kolo olympiády v anglickom jazyku. Súťažilo 11 žiakov v 3 kategóriach.

Umiestnenie:

I. kategória:

1. miesto: Nina Buchtová, 7.A
2. miesto: Petra Janíková, 6.A
3. miesto: Tamara Putalová, 6.A

II. kategória:

1. miesto: Mária Cenkerová, 9.A
2. miesto: Otto Kudlej, 9.A
3. miesto: Romana Stanková, 8.A

III. kategória:

1. miesto: Daniel Šulík, 7.A

Do okresného kola postupujú: Nina Buchtová (7.A), Mária Cenkerová (9.A), Daniel Šulík (7.A)

Školské kolo Pytagoriády

V dňoch 11. a 12.12.2012 sa v našej škole uskutočnilo školské kolo Pytagoriády, do ktorej sa zapojili žiaci 3. - 8. ročníka. Úspešnými riešiteľmi sa stali nasledovní žiaci:

3.A 15 zúčastnených

1. Tomáš Žemla - 22 bodov
2. Adrián Putala - 21 bodov
3. Andrej Pobežal - 20 bodov
4. Matej Janoško - 19 bodov
5. Rebeka Ondříčková - 17 bodov
6. Erik Vojtek - 16 bodov
7. Rebecca Martináková - 13 bodov

4.A 19 zúčastnených

1. Anetka Juhaniaková - 23 bodov
2. Filip Chromek - 22 bodov
3. Zuzana Loduhoá - 20 bodov
4. Teodor Kudlej - 17 bodov

5.A 20 zúčastnených

1. Natália Smatanová - 23 bodov
2. Šimon Stanko - 20 bodov
3. Michal Bašo - 17 bodov
4. Angelika Loduhoá - 16 bodov
5. Jozef Dekan - 14 bodov

6.A 15 zúčastnených

1. Tamara Putalová - 13 bodov
2. Lenka Repková - 12 bodov

7.A 18 zúčastnených

1. Sophie Lezzani - 12 bodov

8.A 12 zúčastnených

1. Andrej Ďurech - 19 bodov
2. Marek Žemla - 17 bodov

P o č a s Adventu sa naša škola už druhý rok zapojila do krásnej duchovnej akcie. Z práve prebiehajúceho „Roku viery“ sme sa na vieru pozerali pomocou životných príbehov svätých, blahoslavených a služobníkov Božích, ktorí uverili Pánu Ježišovi a odvážne išli za ním, nedali sa

odradiť žiadnymi protivenstvami. Každé ráno sme prostredníctvom školského rozhlasu začínali rozprávanie o životných príbehoch osôb, ktorých život môže byť pre nás skutočným vzorom. Tým viac, že deti radi počúvajú príbehy, ktoré ich chytia za srdce.

Deti sa dozvedeli o šesťročnej **Božej služobnici Antoniette Meo**, ktorá písala listy Pánu Ježišovi. O **sv. Filipovi Neri**, ktorého preslávil humor a radosť. Počuli aj životný príbeh o patrónovi vychovávateľov **sv. Jánovi Boscovi**. Najviac mu záležalo na tom, aby boli chlapci blízko Pána Ježiša, aby sa stali dobrými a čestnými ľuďmi. Don Bosco sa staral aj o **sv. Dominika Savia**, ktorý sa od malička chcel stať svätým. Myslel si, že stačí, ak prestane jesť a zriekne sa príjemných vecí. Ale Don Bosco ho usmernil a povedal mu: „Buď vždy veselý a dobre si plň svoje povinnosti, modli sa a pristupuj k sv. prijímaniu a nikdy nezabúdaj na zábavu s rovesníkmi.“ Deti si vypočuli príbehy aj o **sv. Františkovi Xaverskom**, ktorý bol vždy na cestách. Narodil sa na zámku, v jednej z najbohatších rodín Španielska. Otec ho poslal do Paríža, kvôli dobrému vzdelaniu. Sv. František tam spoznal sv. Ignáca z Loyoly a ich priateľstvo úplne zmenilo jeho život. Bol prvým misionárom, ktorý sa v 16. storočí dostal do Japonska a Indie. Príbehy boli aj o **sv. Pavlovi Miki**, ktorý bol jedným z prvých japonských mučeníkov. **Sv. Perpetua a Felicita** boli mladé manželky a matky, ktoré zomreli mučeníckou smrťou za Ježiša Krista. Sv. Augustín, ktorý dlhé roky hľadal pravdu, v Miláne stretol biskupa sv. Ambróza a jeho kázne ho nadchli. Aj on chcel ísť za Svetlom, ale šiel pomaly. Nedokázal hneď všetko opustiť. Nakoniec sa stal biskupom, známy bol veľkou nábožnosťou a dával múdre a dobré rady. Samozrejme nesmela chýbať **blahoslavená Matka Tereza z Kalkaty**, ktorá pomáhala chorým a sirotám v Indii. Deti sa dozvedeli, že vždy nosila pri sebe neobyčajnú zbraň. Koho stretla, tomu dala zázračný medailón Panny Márie.

ROK VIERY

Za svojho života rozdala 40 000 medailónov. **Blahoslavený Miquel Pro**, kňaz, ktorý pomáhal chudobným rodinám v Mexiku, aj za cenu straty svojho života. Deti počúvali aj o **sv. Kataríne zo Sieny** - učiteľke Cirkvi. Od detstva hovorila s Pánom Ježišom. Katarína sa vynímala úžasnou múdrosťou a oddanosťou Bohu.

Sv. Ignác z Loyoly, rytier z bohatej španielskej rodiny, ktorý vďaka zraneniu vo vojne našiel Pána Boha. So svojimi priateľmi (aj so sv. Františkom Xaverským) založil novú rehoľu jezuitov. Hovoril, že máme žiť Ad maiorem Dei gloriam - na väčšiu slávu Božiu. **Sv. Tomáš Morus** - priateľ, právnik, šľachtic a kancelár Henricha VIII., anglického kráľa. Všetko bolo v poriadku, až kým sa kráľ nechcel rozviesť so svojou ženou. Tomáš nesúhlasil a hlavne neuznal Henricha VIII. za hlavu anglikánskej cirkvi. Stačilo povedať „áno“ a získal by slobodu. Ján Pavol II. ho vyhlásil za patróna politikov, lebo pre neho bolo dôležitejšie počúvať vlastné svedomie než kráľa. Deti sa dozvedeli aj o sudánskom dievčatku, ktoré bolo unesené a spoznalo Boha, o **sv. Jozefíne Bakhite**. Stala sa rehoľnou sestrou a obyvatelia sa s ňou lúčili ako so „svojou matkou z Afriky“. Benedikt XVI. nám ju dal za príklad, ako pomôcť a pochopiť, čo znamená v skutočnosti stretnúť Boha. **Blahoslavení Muigi a Mária Quatrocchi** - svätá rodina. Ako manželia viedli obyčajný život a o svojich štyroch deťoch si mysleli, že sú cenným darom od Pána Boha, ktorý si treba strážiť. Zaujímali sa o ne, pýtali sa ako sa im vodí v škole, pomáhali im s domácimi úlohami a keď bolo treba, tak ich napomínali. Keď deti niečo vyviedli, hľadali spolu riešenie. Jeden zo synov spomínal, že najťažší trest dostali vtedy, keď ich mama nepobozkala na dobrú noc. Zo štyroch detí sa dvaja chlapci stali kňazmi a jedna dcéra išla do kláštora.

Deti dostali obrázky svätých, o ktorých sme čítali a tie si lepili na svoj rorátny plagát. Popritom plnili rôzne úlohy. Posledná úloha bola, aby si nalepili svoju fotografiu alebo fotografiu svojej rodiny na rorátny plagát, ktorý mali doma.

„Šťastie, zdravie, pokoj svätý, vinšujeme vám...” Takýmto pozdravom sa začínalo vianočné predstavenie našich žiakov v kostole Všetkých svätých v Púchove na sviatok Narodenia Pána Ježiša. Popoludní, keď sme si naplno vychutnávali radosť z narodenia Pána, deti z našej školy predviedli svoj herecký a hudobný talent na jasličkovej pobožnosti, aby tak prítomným priblížili udalosti od Zvestovania Pána až po Jeho príchod na svet v mestečku Betleheme.

Príbeh uviedla krátkym príhovorom naša pani riaditeľka PaedLic. Ing. Ľubica Mišíková, PhD.

JASLIČKOVÁ

Začal sa v rodinnom kruhu, kde mama Romanka Stanková z 8. ročníka - svojim deťom Márii Špačkovej z 2.A, Filipovi Lezzanimu a Matejovi Janoškovi z 3.A - rozprávala, ako to s narodením Ježiška bolo. Deti boli, samozrejme, veľmi zvedavé a s nadšením počúvali i sledovali dej tohto príbehu. V hlavnej úlohe Panny Márie sa predstavila Sophie Lezzani, žiačka 7. ročníka spolu so sv. Jozefom, ktorého stvárnil Matúš Moško, jej spolužiak. Okrem týchto hlavných postáv sme v pobožnosti mohli vidieť anjela Gabriela - Natáliu Smatanovú z 5. ročníka - ktorý zvestoval Panne Márii, aký plán má s ňou Boh, tiež hviezdy, žiačky 5. a 7. ročníka, ktoré viedli pastierov a troch kráľov až do Betlehema. Videli sme aj zastavenie u kráľa Herodesa, ktorého stvárnil Daniel Krajčí zo 7. ročníka a pomáhal mu dvorný šašo - Štefan Sulík zo 4. ročníka a radca Valerián, Lukáš Žemla zo 7. ročníka.

POBOŽNOSŤ

Traja králi - Andrej Vašíček zo 7.A, Jozef Bodorík a Šimon Stanko z 5.A - priniesli Ježiškovi dary spolu s pastiermi, ktorých predstavovali Filip Chromek a Michal Zedník zo 4.A a Jozef Dekan z 5.A.

Dej bol popretkávaný piesňami a básničkami, súčasťou predstavenia bol tiež anjelský tanec a vystúpenie detí z rodín Špačkovej a Zedníkovej. Na záver si všetci prítomní spolu zaspievali Tichú noc v doprovode hudobných nástrojov a pán dekan Mons. Michal Keblušek ukončil jasličkovú pobožnosť poďakovaním všetkým, ktorí sa podieľali na príprave i samotnom uskutočnení predstavenia.

Zároveň by sme sa chceli poďakovať žiakom, pani učiteľkám Janke Hrenákovej, Katke Cigánikovej a Marii Chromekovej, ako i všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom zúčastnili alebo pomáhali pri príprave i samotnom priebehu jasličkovej pobožnosti. Veríme, že hlavná myšlienka tohto príbehu vás oslovila a že sme tak mohli prispieť k väčšej oslave Božích narodenín a tiež k spoločnej väčšej radosti prežívania vianočných sviatkov.

SIMON COWELL

Anglický herec, producent, spisovateľ a objektívny porotca v rôznych talentových súťažiach. Narodil sa 7. októbra 1959 v Brightone, Anglicko. Stal sa asistentom A&R (funkcia v hudobnom priemysle nazývaná „Artists and Repertoire“. Taký človek má na starosti spojenie medzi umelcom a jeho nahrávacou spoločnosťou, hľadanie talentov, skladateľov, vyjednávanie kontaktov).

Simon sa vypracoval na post producenta, ale čoskoro odišiel, aby založil vlastnú nezávislú spoločnosť, ktorá však neskôr skrachovala, presne ako druhá spoločnosť, ktorú založil so svojim kolegom z EMI. V roku 2001 sa ako porotca zúčastnil súťaže Pop Idol, v roku 2002 American Idol. Simon si vyslúžil titul objektívneho porotcu. Je zakladateľom aj X-Factoru. Angažuje sa v charite, predovšetkým v pomoci deťom, podporuje hlavne detské domovy, kde deti často navštevuje a berie ich do zákulisia natáčania X-Factoru.

Simonov hlas taktiež hosťoval v epizóde Simpsonovci. Simona baví, keď sa naozaj podarí objaviť talent, ktorý príde z ulice, ako bol napríklad dnes už známy Paula Potsa, bývalého predavača mobilných telefónov so záľubou v opere. Jeho spoločnosť zastupuje hviezdy, medzi ktoré patrí Westlife, Leona Lewis, One Direction a mnoho ďalších.

Stal sa tiež úspešným vodičom v relácii Top Gear, kde sa vždy umiestnil na najlepších priečkach. Už niekoľko rokov zasadá v porote najrôznejších súťaží tohto typu a vďaka svojej úprimnosti na kastingoch je divákmi milovaný. Býva označovaný ako jeden z najprísnejších porotcov na svete.

*Romanka Stanková, 8. A
Terezka Dašková, 8. A*

Zápis žiakov

do 1. ročníka

**RIADITEĽSTVO CIRKEVNEJ ZÁKLADNEJ
ŠKOLY SV. MARGITY,
NÁMESTIE SLOBODY 562/1, 020 01
PÚCHOV**

**oznamuje rodičom, že
zápis detí do 1. ročníka bude v dňoch**

23. 01. 2013 (streda) od 16,00 - 18,00 hod.
29. 01. 2013 (utorok) od 16,00 - 18,00 hod.

Škola poskytuje:

- výučbu anglického jazyka lektorkou ANJ,
- 10 tried s **interaktívnymi tabuľami**,
- vyučovanie predmetov interaktívnym programom **Planéta vedomostí**,
- výchovu a vzdelávanie v **odborných učebniach** informatiky, biológie, geografie, fyziky, chémie, jazykov a v náboženskej učebni,
- v príslušnom ročníku **školu v prírode**,
- plavecký, lyžiarsky a korčuľarský výcvik**,
- návštevy významných osobností na besedách v škole,
- služby školského špeciálneho pedagóga.

K zápisu je potrebné priniesť rodný list dieťaťa a občiansky preukaz rodiča.

Bližšie informácie na tel. čísle: **042/463 53 60.**

Na budúcich prváčikov sa teší spoločenstvo zamestnancov a žiakov CZŠ sv. Margity.

Riaditeľstvo školy

Redakčná rada:

Ľubica Mišíková, Daniela Cigániková,
Mária Chromeková, Jana Brišová,
Katarína Cigániková, Janka Hrenáková

Žiaci:

Mária Cenkenrová, Romana Stanková,
Teréria Dašková, Aneta Mareková, Nina Buchtová
Sophie Lezzani, Daniel Šulík, Ema Mináriková

Grafická úprava: Marián Galko